

مخالفان سیاست مهاجرتی دونالد ترامپ با کلیدواژه «نه به پادشاه» در خیابان ها و کنگره صف کشیده‌اند

شکست زود هنگام در سیاست داخلی

سید مهدی طالبی
پژوهشگر حوزه بین الملل

اعتراضات ضد اقدامات اجرایی دولت «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا علیه مهاجران یک هفته‌ای شد. در این مدت ترامپ بر شدت عمل خود علیه معترضان و مهاجران افزود و در پی آن مقابلهش نیز صنفی اجتماعی-سیاسی تشکیل شد که هم حزبی هایش نیز در آن حضور دارند. تبدیل شدن اعتراضات به تنش های گسترده سال ۲۰۲۰، شکاف در میسان حامیان ترامپ و اتصال موضعی داخلی به عرصه بین المللی تهدیدات بزرگ پیش روی کاخ سفید هستند.

نکات

در این بخش تلاش شده پس از یک هفته اعتراض، نکاتی در خصوص تحولات رخ داده مورد اشاره قرار گیرند.

۱- صفت بندی سیاسی و دو حزبی جنوب علیه دولت فدرال
جمهوری خواهان در ایالت هایی مانند کالیفرنیا (غرب) و نگزاس (جنوب) تا فلوریدا (شرق) که بیشتر تحت تأثیر مهاجران هستند، ضد اقدام ترامپ موضع گیری کرده اند. استدلالی که مخالفان بر آن تأکید دارند، مصون ماندن مهاجران آرام، حتی کسانی که غیرقانونی در آمریکا حضور دارند است و صرفاً خواهان دستگیری و اخراج تبهکاران هستند. موضع گیری و استدلال سازی نمایندگان جمهوری خواه کنگره نشان دهنده اثرگذاری جریان مهاجرت در درون این حزب است. در همین راستا «دیوید والادانو»، نماینده جمهوری خواه از کالیفرنیا، از دولت ترامپ درخواست کرده که «حذف مجرمان شناخته شده را در مقایسه با افراد سخت کوشی که سال ها با آراش زندگی کرده اند، در اولویت قرار دهد.»

«کارلوس خیمenez»، نماینده جمهوری خواه فلوریدا نیز نگران اخراج افرادی است که مدتی در آمریکا زندگی کرده اند. او همچنین به تأثیر سوء اخراج ها بر مسائل و بخش هایی از اقتصاد اشاره کرده و می گوید: «باید برای آن ها راه حل دیگری پیدا کنیم.»

«تونی گونزالس»، نماینده نگزاس، جمهوری خواه دیگری است که به سی ان ان گفت: «همه ما باید به جای کارگران مزرعه، روی مجرمان سابقه دار و مهاجران غیرقانونی تمرکز کنیم.»

درحالی که مقامات دولت های ایالتی و محلی در کالیفرنیا ضد ترامپ موضع گیری کرده اند، پیوستن جمهوری خواهان جنوبی به اعتراضات، حکایت از یک صف بندی در جنوب دارد.

۲- اعتراضات استمرار و گسترش پیدا کرد

اعتراضات طبق پیش بینی هایی که می شد استمرار پیدا کرده و گسترده شده است. گفته می شود علاوه بر وحاتم اوضاع در لس آنجلس، در شهر های بوستون، سانفرانسیسکو، دالاس، شیکاگو، آتلانتا، تمپا، هیوستون و نیویورک نیز تظاهرات برپاست.

۳- روند روبه رشد فعالیت دموکرات ها

جبهه بندی سیاسی دموکرات ها علیه ترامپ در حال تقویت بوده و طی روز های اخیر پس از «گوین نیوسام» فرماندار فلوریدا و یکی از گزینه های مطرح دموکرات ها برای ریاست جمهوری و «کامالا هریس» نامزد دموکرات ها در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴، هیلاری کلینتون وزیر خارجه سابق و نامزد دموکرات ها در انتخابات ۲۰۱۶ و نانسی پلوسی عضو مجلس نمایندگان و رئیس سابق این نهاد نیز ضد ترامپ موضع گیری کرده اند. در حزب دموکرات وضعیت به گونه ای است که گویی به ماه ها، هفته ها و روز های منتهی به انتخابات بازگشسته اند.

۴-

چرا ترامپ بر آتش لس آنجلس می دمد؟

میراحمد رضا مشرف
پژوهشگر مسائل بین الملل

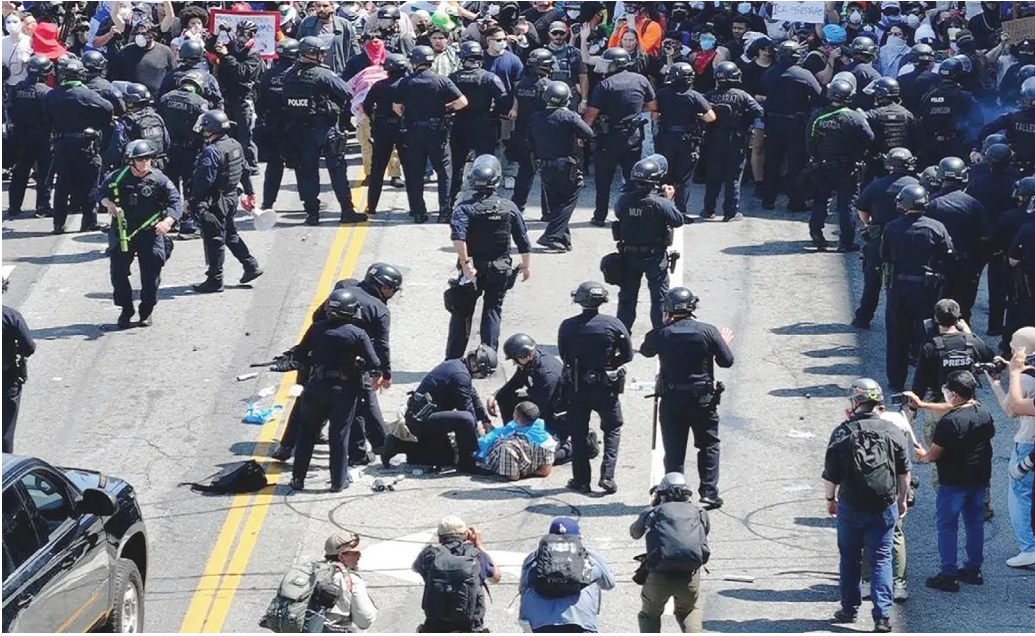
اعتراض ها و آشوب های سیاسی در ایالت کالیفرنیا و شهر لس آنجلس آمریکا، در شرایطی چندمین روز خود را سپری می کند که نگرانی ها در مورد گسترش این آشوب به دیگر شهر های بزرگ، با وقوع تظاهرات و بروز برخی ناآرامی ها در شهر هایی چون سانفرانسیسکو، نیویورک و واشنگتن، شکل جدی تری به خود گرفته است. درعین حال نوع مواجهه ترامپ با این رخداد نیز توجهات زیادی را به خود جلب کرده است؛ بسیج و به کارگیری حدود ۴۰۰۰ نفر از نیرو های گارد ملی در واکنش به وقایع لس آنجلس و از آن مهم تر، اعزام ۷۰۰ نیروی تفنگدار دریایی به سوی ایالت کالیفرنیا که نوع خود اقدامی کم سابقه به شمار می آید. درحالی که ترامپ وقوع حوادث متعدد و خشونت و بی نظمی را دلیل اصلی اعزام گارد ملی ارزیابی می کند، «گوین نیوسام» فرماندار ایالت کالیفرنیا، به شدت با این اعزام نیرو مخالفت کرده و آن را غیر ضروری و حتی تحریک آمیز تلقی می کند؛ «این یک تحریک است، نه فقط یک تشدید تنش. این به منظور ایجاد ترس بیشتر، خشم بیشتر و تفرقه بیشتر است.»

انگیزه های پشت پرده ترامپ در مواجهه با وقایع لس آنجلس

تصمیم و اقدام ترامپ برای اعزام هزاران نفر از نیرو های گارد ملی و صدها تفنگ دار نیروی دریایی برای سرکوب ناآرامی ها در لس آنجلس را نباید اقدامی ساده و پیش پا افتاده تلقی کرد. بر اساس قوانین ایالات متحده استفاده از نیرو های نظامی فدرال برای تقابل با ناآرامی های سیاسی و مدنی در ایالت ها، صرفاً با شرایط بسیار خاصی ممکن خواهد بود. ناتوانی مقامات محلی و ایالتی در مهار بحران و یا ناآرامی مدنی، آن هم با در خواست فرماندار ایالت بحران زده، نخستین پیش شرط هرگونه اعزام نیروی فدرال تلقی می شود. در ناآرامی های سال ۱۹۹۲ شهر لس آنجلس، رئیس جمهور بوش صرفاً پس از درخواست مقامات ایالتی و فرماندار، تصمیم به اعزام نیرو های گارد ملی گرفت. البته در شرایط اضطراری و با استناد به «قانون شورش»، رئیس جمهور از این حق برخوردار است که حتی بدون رضایت فرماندار و مقامات محلی، در این مورد تصمیم گیری کند. از آخرین باری که در ایالات متحده چنین اتفاقی رخ داد بیش از ۶۰ سال می گذرد و این خود می تواند نشان دهنده

مخالفان سیاست مهاجرتی دونالد ترامپ با کلیدواژه «نه به پادشاه» در خیابان ها و کنگره صف کشیده‌اند

شکست زود هنگام در سیاست داخلی

۴- آشکار شدن ناتوانی در تحقق شعار اخراج ۱۲ میلیون نفری مهاجران غیرقانونی
آکسیوس گزارش کرده که کاخ سفید از اداره مهاجرت خواسته تا روزانه سه هزار نفر دستگیر و اخراج شوند. همچنین گفته می شود این اداره برای برخورد با مهاجران غیرقانونی در تمام روز های هفته بدون تعطیلی فعال است. اگر عدد ۳ هزار نفر روزانه با فرض فعالیت مستمر اداره مهاجرت در تمام ۳۶۵ روز سال محاسبه شود، تعداد حداکثر درخواستی کاخ سفید در پایان یک سال کامل به یک میلیون و ۹۵ هزار نفر می رسد. این درحالی است که ترامپ اعلام کرده بود تمام مهاجران غیرقانونی را به سرعت اخراج می کند؛ گروهی که تعداد آن ها طبق برخی از تخمین ها ۱۲ میلیون و بر اساس بعضی دیگر از تخمین ها تا ۱۵ میلیون نفر می رسد.

نه تنها درخواست حداکثری کاخ سفید از اداره مهاجرت قادر به تأمین نظرات و وعده های ترامپ نیست بلکه باید در نظر داشت تنها با دستگیری ۴۴ نفر اوضاع در سراسر کشور رو به تشنج رفته است.

۵- التهابات داخلی مانع تمرکز بر پرونده های سیاست خارجی

التهابات داخلی در آمریکا روند رسیدگی دولت این کشور به پرونده های خارجی را تحت تأثیر قرار می دهد. ترامپ علیه مخالفان از نیروی نظامی چه گارد ملی چه تفنگداران دریایی که شاخه عملیات خارجی ارتش آمریکا است استفاده می کند. گفته می شود رئیس جمهور تاکنون دستور اعزام ۲ هزار و ۱۰۰ نیروی گارد ملی و ۷۰۰ تفنگدار آمریکایی به لس آنجلس را صادر کرده است. مجموع ۴۸۰۰ نظامی اعزام شده به لس آنجلس درحالی است که تعداد نیرو های آمریکایی مستقر در عراق ۲۵۰۰ نفر و نیرو های حاضر در سوریه ۱۵۰۰ نفر هستند. علاوه بر مشغولیت نیرو های نظامی، از نظر مالی نیز تنش ها اهمیت دارند. تنها اعزام یگان های نظامی به لس آنجلس ۱۳۰ میلیون دلار هزینه در پی داشته که با استمرار و گسترش تنش ها بیشتر خواهد شد. بازرسی از مراکز اقتصادی، دستگیری و نگهداری مهاجران نیز هزینه های جداگانه ای نیاز دارند. با این موارد باید زیان تخریب ها و صاحبان کسب و کار ها را هم در نظر گرفت. در حوزه سیاسی، درگیری سیاسی باعث خواهد شد که دولت ترامپ برای تنظیم صفوف سیاسی و رسانه ای خود زمان زیادی صرف کند. از سویی دیگر اگر دولت ترامپ در سیاست خارجی تهاجمی عمل کند، بهانه و انگیزه ای در اختیار دولت های خارجی برای تشدید آشکار و پنهان بحران در آمریکا قرار خواهد داد.

۶-

چرا ترامپ بر آتش لس آنجلس می دمد؟

اهمیت چنین اقدامی باشد. اما در مورد اخیر، جالب است که ترامپ در شرایط نه چندان بحرانی و بدون استناد به قانون شورش دست به چنین اقدامی زد. همین موضوع باعث شده تا نسبت به انگیزه ها و اهداف ترامپ در مواجهه با بحران اخیر در لس آنجلس بحث ها و دیدگاه های مختلفی مطرح شود. الف) ترامپ استاد انحراف افکار عمومی؛ ناآرامی های اخیر در لس آنجلس از زمانی آغاز شد که مأموران اداره مهاجرت آمریکا اقدام به دستگیری مهاجران غیرقانونی در محل کارشان کردند و در این مسیر با برخی مقاومت ها از جانب مهاجران و حتی کارفرمایان آمریکایی مواجه شدند. اما این مقاومت ها و ناآرامی هایی که به دنبال آن رخ داد، آن قدر گسترده نبود که به مداخله مستقیم کاخ سفید و شخص رئیس جمهور نیاز داشته باشد اما ترامپ چنین کاری را انجام داد؛ چرا که می توانست از تقارن زمان های این واقعه با یک رخداد بسیار مهم تر و اثرگذارتر، یعنی منازعه علنی او و ایلان ماسک، حداکثر بهره را ببرد. این همان نکته ای است که از سوی دیوید اسمیت، تحلیلگر روزنامه گاردین مورد توجه قرار گرفته و بر مبنای آن ترامپ را «استاد حواس پرتی» لقب می دهد. اگر به میزان توجه افکار عمومی به دعوی ترامپ و ماسک در قبل و بعد از وقایع لس آنجلس نگاهی بیندازیم، دقیقاً میزان اثربخشی این سیاست ترامپ را متوجه خواهیم شد.

ب) تحت الشعاع قراردادن ناکامی های بزرگ سیاست خارجی؛ ترامپ در شرایطی در انتخابات ریاست جمهوری پیروز شد که وعده های بزرگ او در عرصه سیاست خارجی نقشی تعیین کننده در این پیروزی ایفا می کرد. جنگ در اوکراین و هزینه های سنگینی که این جنگ بر مالیات دهندگان آمریکایی تحمیل کرده بود، باعث شد تا ترامپ در تبلیغات انتخاباتی تمرکز زیادی روی این موضوع نشان داده و درعین حال وعده خاتمه ۲۴ ساعته جنگ در صورت پیروزی در انتخابات را بدهد. اما اکنون با گذشت بیش از ۶ ماه از ریاست جمهوری ترامپ، نه تنها جنگ اوکراین خاتمه نیافته است، بلکه هیچ چشم انداز روشنی از توافقی برای صلح نیز پیش رو قرار ندارد. مقاومت زلنسکی در برابر طرح های ترامپ و عدم همراهی اروپا با آمریکا و بی توجهی روس ها به مواضع رئیس جمهور ایالات متحده، ضربه حیثیتی بزرگی به ترامپ وارد کرده است. اما این همان سرنوشتی است که ترامپ در جنگ غزه نیز با آن

۶-

ترامپ اقتدارگرایی برای پروژه های بزرگ نیست نخستین مامه های دولت ترامپ نشان داده او آندرها هم به درد اجرای پروژه های بزرگ نمی خورد. دولت عمیق و جناح های داخلی آمریکا به این امید از ترامپ حمایت کرده بودند که وی بتواند به دست زدن به اقدامات عظیم، برخی از مشکلات بزرگ را حل کند.

با این حال در سیاست خارجی چین، روسیه و ایران ترسیدند و دولت های دیگر نیز صرفاً از نظر رسانه ای و تبلیغاتی با او همراهی کردند. شکست اقتدارگرایی ترامپ در سیاست خارجی و داخلی احتمال دارد نظرات دولت عمیق در آمریکا را دستخوش تحول کند.

۷- گریز جمعی لاتین تاران از مرحله اخراج و سرکوب

ترامپ درصد کاستن از نسبت لاتین تیاران در جمعیت آمریکا است، اما تحولات کنونی می تواند جایگاه واقعی آن ها را نشان داده و تثبیت کند. اگر دولت ترامپ در مقابل لاتین تاران شکست بخورد، جایگاه آن ها مستحکم تر خواهد شد.

ایستادگی برخی از جمهوری خواهان ایالت های جنوبی در برابر ترامپ، با آنکه از جدیت و خشونت وی به ویژه در حلقه اطرافش مطلع هستند، معیار خوبی برای وزن کشی جناح های داخلی در آمریکاست.

۸- ناکامی در ایجاد هراس در دل مهاجران

یکی از اهداف فرعی ترامپ از به راه انداختن کارزار سخت گیرانه و سپس خشونت آمیز ضد مهاجران، ایجاد هراس در میان کسانی است که می خواهند از آمریکای لاتین مسیر مهاجرتی خود را آغاز کنند. با این حال آنچه در سال های گذشته نیز مشاهده شده، اثر پذیری کم موج های مهاجرتی از تحولات آمریکاست، زیرا اوضاع در کشورهای این افراد آنچنان بغرنج نیست که تحت هیچ عنوان سخت گیری در آمریکا در مقابل آن وضعیت به چشم نمی آید.

۹- دایره برخورد فراتر از ۱۲ میلیون نفر رفته است

پیش بینی می شد طرح اخراج ۱۲ میلیون مهاجر غیرقانونی ۳۰۰ تا ۸۰۰ میلیارد دلار هزینه در پی داشته باشد. با این حال به نظر می رسد دامنه طرح به دلایلی فراتر از ۱۲ میلیون نفر رفته است. در این زمینه نیویورک تایمز گزارش کرده است که «مقام های پیشین آمریکایی گفته اند فشار دولت دونالد ترامپ بر سازمان مهاجرت و گمرک آمریکا برای بازداشت تعداد بی سابقه ای

شکست زود هنگام در سیاست داخلی

از مهاجران بدون مدرک، احتمال اشتباه ها را افزایش می دهد.» از این رو برخی از افراد دستگیر شده، احتمالاً دارای شرایط ماندن هستند اما به دلیل بازرسی های سختگیرانه و ناگهانی تبدیل به جزئی از برنامه می شوند.

همچنین در این مسیر باید مخالفت اتحادیه های کارگری و کارفرمایان را نیز در نظر گرفت که در برابر بازرسی ها مقاومت می کنند. اوایل هفته جاری مأموران اداره مهاجرت مجبور شدند رؤسای یکی از بزرگ ترین اتحادیه های کارگری را به دلیل دفاع از مهاجران بازداشت کنند.

۱۵- استفاده از ادبیات انقلابی با کلیدواژه «نه به پادشاه»

«ان گارامندی» عضو کنگره آمریکا، معتقد است اعزام گارد ملی و تفنگداران دریایی به کالیفرنیا برای مقابله با اعتراضات مردمی نشان می دهد که دونالد ترامپ وانمود می کند «پادشاه این ملت» است و «قدرت و اختیار نهایی را برای انجام هر کاری که می خواهد، دارد.» در سویی دیگر بیش از ۱۰۰ سازمان همسو با دموکرات ها اعتراضاتی سراسری را علیه رئیس جمهور تدارک دیده که به «بدون پادشاه» نامگذاری شده است.

استفاده از کلید واژه هایی که در آن کلمه «پادشاه» به کار رفته است، در بافتار فضای غربی که در تاریخ خود پیشگام قیام و سرنگونی پادشاهان بوده اند، اهمیت دارد.

در مقابل نبردی از نظر هویت بخشی تنش های کنونی وجود دارد. مقامات دولت ترامپ تلاش می کنند مبارزه علیه مهاجران را اقدامی آزادی خواهانه تصویر کنند. در همین راستا «استفن میلر» معاون ستاد کارکنان کاخ سفید در شبکه اجتماعی ایکس با اشاره به اعتراضات در لس آنجلس نوشته است که «شهر آرزوها به یک «منطقه تحت تصرف» تبدیل شده است، «جنگ برای نجات تمدن» در بزرگ ترین شهر کالیفرنیا (لس آنجلس) در حال رخ دادن است.»

۱۱- بر باد رفتن رؤیای آمریکای بزرگ

ترامپ قصد داشت کانادا و گرینلند را به خاک آمریکا ملحق کند اما در حال حاضر خطراتی درباره جنوب پروز کرده و تسلط او بر کشورش به چالش کشیده شده است.

۱۲- شکاف در سید آرای ترامپ و تخریب مسیر گذشته

ترامپ موفق شد در انتخابات سال ۲۰۲۴، آرای بیشتری از لاتین تاران کسب کند اما شاید وضعیت او متفاوت شود. این قضیه به معنای بازگشت آرای لاتین تاران به سید حزب دموکرات خواهد بود. «الیاناس گارسیا» یکی از بنیان گذاران گروه «لاتین تبارها برای ترامپ» و سناتور جمهوری خواه ایالت فلوریدا، با انتشار بیانیه ای به شدت از ترامپ انتقاد کرده است. او نوشته است که «این چیزی نبود که ما به آن رأی دادیم.» او علاوه بر تأکید بر حمایتش از ترامپ معتقد است که بازداشت افرادی که در فرایند رسیدگی به درخواست پناهندگی بوده اند اقدامی «خودسرانه و ناعادلانه» به حساب می آید. گارسیا همچنین به معاون رئیس دفتر ترامپ «استیفن میلر» تاخته است.

۱۳- برقرار شدن ارتباط بین کشورهای مختلف با داخل آمریکا

تاکنون «کلودیان شسینام» رئیس جمهور مکزیک که ۳۵ نفر از اتباع کشورش در برخورد با مهاجران بازداشت شده اند و همچنین پاپ لئون چهاردهم که ریشه اش آمریکایی و لاتینی دارد، نسبت به تنش های آمریکا موضع گیری کرده اند.

از سوی دیگر قرار است همزمان با برگزاری تظاهرات های سراسری در آمریکا و در اتصال با آن، اعتراضات ضد ترامپ در کشور هایی مانند کلمبیا، مالاوی، ایتالیا، پرتغال، آلمان و انگلیس نیز برگزار شود.

چرا ترامپ بر آتش لس آنجلس می دمد؟

د) اغنای حس خودکامگی ترامپ؛ در نهایت همان طور که مورفی می گوید ترامپ به دموکراسی باور ندارد. رئیس جمهور آمریکا شیفته خودکامگی و خودکامگان زمانه اش است. او نظام های اقتدارگرا و حاکمان مقتدری چون شی و پوتین را بدین گونه به شدت علاقه مند است که خود نیز در آمریکا از چنین موقعیت و جایگاهی برخوردار باشد. نادیده گرفتن و دورزدن قوانین، تحقیر و سرکوب مخالفان به هر روش ممکن، استفاده از تمامی ابزارهای قانونی و غیرقانونی برای اعمال سلطه بر کشور و علاقه شدید به نمایش قدرت و اقتدار در جایگاهی فراتر از یک رئیس جمهور و در واقع به عنوان یک پادشاه؛ همگی بخشی از علائق منحصر به فرد او هستند. واقعه لس آنجلس و عکس العمل ترامپ درست در راستای همین موقعیت، یعنی خودنمایی و نمایش قدرت از سوی ترامپ انجام می گیرد؛ اینکه او قدرت تاسمه و نامحدود کشور را در اختیار دارد و عمیقاً از آن لذت می برد.

این همان نکته ای است که از سوی فرماندار کالیفرنیا و پس از تهدید رئیس جمهور و اطرافیانش نسبت به دستگیری وی، مورد توجه قرار می گیرد؛ «این یک رئیس جمهور آمریکاست که در سال ۲۰۲۵، یک رقیب سیاسی را که اتفاقاً فرماندار مستقر است، تهدید می کند. این در دوران مدرن سابقه ندارد و همان چیزی است که ما در سراسر جهان، در رژیم های اقتدارگرا می بینیم.» نیوسام در واکنش به اعزام تفنگداران نیروی دریایی به لس آنجلس، حتی از این هم صریح تر و گزیده تر سخن می گوید: «تفنگداران دریایی ایالات متحده در جنگ های متعدد، در دفاع از دموکراسی خدمت کرده اند. آن ها قهرمان هستند. آن ها نباید در خاک آمریکا مستقر شوند و در تقابل با هموطنان خود قرار گیرند تا فانتزی آشفته یک رئیس جمهور دیکتاتور را برآورده کنند.»

شنبه هفته آینده برای او روز نمایش این اقتدار خواهد بود، در جایی که نیرو های مسلح آمریکا در روز تشکیل ارتش و روز تولد خودش، مقابل او رژه خواهند رفت و او خود را در موقعیتی مشابه با پوتین و یا شی می بیند: «در روز شنبه همه ما دوز سنگینی از فانتزی دوران کودکی ترامپ در مورد خودنمایی نظامی را در یافت خواهیم کرد. روز شنبه همه ما ۳۴۰ میلیون نفر می توانیم با فانتزی های ترامپ زندگی کنیم. یکی لطفاً به مناسبت این تولد برای برپرم دی جفت دستکش سفید [دستکش مخصوص در رژه نظامیان] بخرد. این باعث خوشحالی او خواهد شد و شاید باعث شود کسی ما را هم به حال خودمان بگذارد.»